

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 263.382 van 22 mei 2025
in de zaak A. 243.928/XIV-39.719**

In zake : de BV L.G.C.

tegen :

de UNIVERSITEIT HASSELT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Wouter Moonen en Manon De Weser
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Gouverneur Roppesingel 131
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 22 december 2024, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van [de Universiteit Hasselt van] 6/12/2024 betreffende de publieke aanbesteding Stikstofvaten (2024-044)” waarbij de opdracht werd gegund aan een andere inschrijver.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Adjunct-auditeur Anke Meskens heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ (hierna: de algemene procedureregeling) en, over de vordering tot schorsing, met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’. Dit verslag, waarin wordt

besloten om het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing te verwerpen, werd ter kennis gebracht van de partijen.

Overeenkomstig artikel 26, § 2, van de algemene procedureregeling, heeft de waarnemend voorzitter van de XIVE kamer bij beschikking van 11 maart 2025 aan de partijen voorgesteld dat de zaak niet op een openbare terechtzitting wordt behandeld, tenzij één van de partijen hierom verzoekt.

Geen van de partijen heeft om een terechtzitting gevraagd.

Overeenkomstig bovenvermelde beschikking, werd het debat gesloten en werd de zaak in beraad genomen op 23 april 2025.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De Universiteit Hasselt schrijft een overheidsopdracht voor leveringen uit met als voorwerp “stikstofvaten”. De opdracht wordt geplaatst met een vereenvoudigde onderhandelingsprocedure met voorafgaande bekendmaking.

De opdracht is onderworpen aan de bepalingen van het bestek gekend onder referentie ‘2024-044’.

3.2. Zes inschrijvers dienen een offerte in, waaronder de verzoekende partij.

3.3. Er wordt een gunningsverslag opgesteld. Alle inschrijvers worden geselecteerd en de offerte van alle inschrijvers wordt regelmatig bevonden.

Op basis van de toetsing van de offertes aan de gunningscriteria, wordt voorgesteld om de opdracht te gunnen aan de bv B., als inschrijver met de economisch meest voordelige offerte. De offerte van de verzoekende partij wordt als vierde gerangschikt.

3.4. Op 4 december 2024 beslist de verwerende partij om de opdracht te gunnen aan de bv. B.

Dit is de bestreden beslissing.

3.5. Met een aangetekend schrijven en e-mailbericht van 6 december 2024 wordt aan de verzoekende partij meegedeeld dat de opdracht werd gegund aan een andere inschrijver.

IV. Verzoek tot vertrouwelijke behandeling van bepaalde stukken

4. De verwerende partij vraagt om de vertrouwelijke behandeling van bepaalde door haar neergelegde stukken die zij in de inventaris als vertrouwelijk aanduidt en waarbij zij de redenen opgeeft waarom zij om die vertrouwelijke behandeling vraagt.

Er zijn geen gronden aangevoerd door de partijen om het aangevoerde vertrouwelijk karakter ervan te lichten. De Raad van State mag overigens deze stukken in zijn beoordeling betrekken.

V. Toepassing kortedebattenprocedure

Exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens gebrek aan enig middel

5. De verwerende partij werpt in de nota met opmerkingen op dat het verzoekschrift geen middelen bevat aangezien uit niets blijkt welke rechtsregels of beginselen werden geschonden en op welke wijze. Het verzoekschrift bevat volgens haar louter veronderstellingen van de verzoekende partij zonder dat deze op enige wijze worden toegelicht of onderbouwd.

6. Artikel 2, § 1, eerste lid, 3°, van de algemene procedureregeling vereist dat het verzoekschrift tot nietigverklaring “een uiteenzetting van de feiten en de middelen” bevat. Luidens het tweede lid van die bepaling bestaat het middel “uit de vermelding van de rechtsregel waarvan de schending aangevoerd wordt en van de wijze waarop die rechtsregel concreet overtreden zou zijn.”

Opdat een middel ontvankelijk zou zijn, is minstens vereist dat summier doch duidelijk de beweerde onregelmatigheid van de bestreden beslissing wordt aangegeven. De vereiste om een middel voldoende duidelijk en nauwkeurig te formuleren strekt er toe het tegensprekelijke karakter van de schriftelijke procedure en het recht van verdediging van de verwerende partij te waarborgen. Het komt overigens niet aan de Raad van State toe om uit een juridisch niet-onderbouwde uiteenzetting zelf middelen te construeren die voldoen aan de vereiste van de algemene procedureregeling.

7. De gegeven uiteenzetting in het verzoekschrift beperkt zich tot een doorlopende uiteenzetting van feiten die niet beantwoordt aan het begrip middel in de zin als hiervoor is omschreven.

Het verzoekschrift bevat aldus geen middel in de zin als hiervoor is omschreven.

De uiteenzetting van de middelen in het verzoekschrift is een substantiële vereiste. Het ontbreken van enig middel in het verzoekschrift heeft dan ook de niet-ontvankelijkheid van het beroep tot gevolg.

8. De exceptie is gegrond.

9. De niet-ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring heeft tot gevolg dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, eveneens moet worden verworpen.

Het auditoraat heeft terecht gemeend dat de zaak met korte debatten een oplossing kan krijgen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep tot nietigverklaring.

2. De Raad van State verwierpt de vordering tot schorsing.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 24 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op tweeëntwintig mei tweeduizend vijfentwintig, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Inge Vos,	staatsraad,
	wnd. kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Inge Vos